

[Socialministeren.]
hidtil ydede ekstraordinære Arbejdsledsunderstøttelse bortfaldt, og som derhos bestemte, at der ikke maatte ydes Arbejdsledsunderstøttelse til Medlemmer, der oppebar Fattigunderstøttelse eller i de sidste tre Maaneder gentagne Gange havde oppebaaret saadan Understøttelse.“

Se, det er meget betydelige Beløb, og det er fra en Kommune som Frederiksberg, der er styret af de Konservative, og hvor Arbejderbefolkningen er forholdsvist ringe. Jeg kender selv Frederiksberg Fattigvæsen og ved, at i Forhold til mange andre Kommuner er Fattigvæsenet paa Frederiksberg forholdsvist meget ringe. Derfor virker disse Tal fra Frederiksberg meget stærkt. I øvrigt ved det ærede Medlem ogsaa, hvis han kender Forholdene ude omkring, at den samme Tendens selvfølgelig maa have gjort sig gældende overalt.

Dertil kommer en anden Tendens, og denne anden Tendens kommer jeg til at tænke paa ved at høre det ærede Medlems rørende lille Historie om Enkemanden, der ikke vilde henvende sig til Kommunen om fri Befordring. Naar man kender Forholdene ude i Landkommunerne, ved man, at der fra mange Sogneraads Side, samtidig med at man hævder, at den danske sociale Lovgivning er saa stærkt udbygget, gøres, hvad der kan gøres, for at undgaa, at Personer i en Række af Trangtilfælde kommer til at nyde godt af denne Lovgivning. — saaledes var det i alt Fald, da jeg administrerede den. Det var endog saadan, at man meget ofte overhovedet nægtede at bruge de Bestemmelser, som var givet i visse Trangtilfælde, og sagde til Personer, der henvendte sig til Kommunen: Du vil da ikke være bekendt at søge Fattighjælp? Og naar vedkommende svarede: Jeg troede ikke, det var Fattighjælp, sagde man: Ja, det har ikke Fattighjælpsvirkninger, men det er alligevel Kommunehjælp.

Hvis denne Bevægelse har stor Udbredelse og maaske under det økonomiske Tryk, der i de senere Aar har hvilet paa mange Kommuner, har bevirket, at Hjælpekasserne ogsaa er blevet overbebyrdet eller har anlagt tilsvarende Betragtninger, saa vil det ærede Medlem se, at vi kan godt staa overfor en lang Række Tilfælde, hvor

Personer uden egentlig Skyld kan have oppebaaret Hjælp fra Fattigvæsenet, ogsaa Hjælp med Fattighjælpsvirkninger, og saa vil det ærede Medlem ogsaa indrømme mig, at det er ikke rigtigt, naar han tror, at det for de Personer, vi sætter særlig Pris paa i denne Forbindelse, er af afgørende Betydning, om de faar Valgretten tilbage. De Personer, vi sætter mest Pris paa, er dem, der overhovedet ikke befinder sig godt under det Tryk, at de i det hele taget har modtaget Fattighjælp.

Nu siger man i Almindelighed, at det har ingen Betydning at modtage Fattighjælp. Det er imidlertid ikke rigtigt. Det ærede Medlem ved godt, at rent juridisk er der en hel Række Retsvirkninger knyttet dertil. Jeg skal ikke vise min Sagkundskab paa dette Omraade ved at læse alle disse Retsvirkninger op, idet jeg gaar ud fra, at det er overflødigt, men bortset fra disse Retsvirkninger lægger jeg mest Vægt paa det rent moralske, at de Personer, der ønsker denne Fattighjælp eftergivet, har følt Trykket af den fra den første Dag, de fik den.

Til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og andre vil jeg henstille, om ikke Diskussionen om min Helbredstilstand kunde indskrænkes til Dagspressen, den er saamænd omfattende nok dér. Jeg indrømmer, at mit Helbred er vaklende, men saa stærkt svingende, som det er i Dagspressen, er det dog ikke. Jeg vil henstille til ham, at han, saa længe jeg kan være Socialminister, hverken betragter mig som syg eller Rekonvalescent; jeg haaber i hvert Fald at have tilstrækkelig Arbejdskraft til at kunne passe mit Arbejde og frabeder mig Diskussion om min Helbredstilstand, lige saa vel som det aldrig kunde falde mig ind at diskutere det ærede Medlems Helbredstilstand, hverken den rent fysiske eller den aandelige.

Det ærede Medlem ønskede at faa udarbejdet gennem Ministeriet en Sammenligning mellem den sociale Lovgivning her og i tilsvarende Lande. Jeg har en Gang, da jeg selv efter Ministeriets Anmodning arbejdede paa en Betænkning vedrørende den samlede sociale Lovgivning, opereret en hel Del med disse Tal og med Lovgivningen i andre Lande. Jeg opgav det paa Halvvejen, fordi Forholdene og Udviklingen i de forskellige Lande, endogsaa de